Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Alithia

1881-11-19

þÿ § Á Ì ½ ¿ Â º ± ¹ š Í À Á ¿ Â

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/11268

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Α'. ΕΝ ΛΕΜΕΣΩ ΚΥΠΡΟΥ. 7/19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1881. Αριθ. 13

ΑΛΗΘΕΙΑ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Συνδρομαὶ [illegible] καταχωρίζονται τρὶς [illegible] φράγκον τὴν γραμμὴν. Ἔγγραφα Κυβερνητικὰ καὶ Δημαρχικὰ πρὸς δύο πένας τὴν γραμμὴν. Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἐν [illegible] τῷ Συντάκτῃ Τυπογραφείῳ καὶ Τυπογραφείῳ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" [illegible] Ἁγίου Ἀνδρέου ὑπὸ τὴν οἰκίαν κ. Δημητρ. Χατζηπαύλου ἀριθ. 56

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Α.Κ.ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ. (Editor A.C.Palæologos)

"ΧΡΟΝΟΣ" καὶ ΚΥΠΡΟΣ.

Δὲν ὑπάρχει ὄντως ὀχληρότερον τῆς ἀνασκευῆς ψευδολογιῶν οὔτε ἀπορώτερον, ὅταν αὗται νοιοθετῶνται ὑπὸ διακεκριμένων ὀργάνων τῆς δημοσίας γνώμης καὶ, περιβαλλόμεναι διὰ τοῦ ἰδίου τούτων κύρους, διαδίδωνται, ὡσεὶ ἀληθειαι πραγματικαὶ ἀνὰ σύμπασαν τὴν ὑφήλιον· ἡ τοιαύτη ἀντιπαράστασις τοῦ μέλανος ὡς λευκοῦ, τοῦ κιτρίνου ὡς χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀμφιρρώγος βράχου ὡσεὶ μαρμάρου ἀπέφθου καὶ ὁμαλοῦ, δύ[illegible] σμά τι, ἀλλὰ σιγμαῖον καὶ χρόνου τόσον, ὅσος ἀπαιτεῖται ἄχρις οὗ τον ἐξακριβωθῶσι τὰ ἐλατήρια καὶ ἡ ἀγυρτεία τῆς τερατουργίας. τότε οἴχεται πᾶσα ἡ γοητεία, τότε ὁ ἄνθρωπος ἄρχεται νὰ ἐννοῇ ὅ τι οὐδέποτε πρέπει νὰ πλανᾶται ὑπὸ τῶν φαινομένων, καθὼς οὐδέποτε πρέπει νὰ δικάζῃ πρὶν ἢ ἀκούσῃ ἀμφοτέρων τῶν διαφερομένων. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὁ "Χρόνος" διὰ τῆς συνήθους αὐτῷ εὐχερείας τοῦ παραθέτειν παράβολα, τοῦ σμικρύνειν τὰ μεγάλα καὶ μεγεθύνειν τὰ μικρά, τοῦ καλλύνειν τὰ δυσειδῆ καὶ ἀσχημίζειν τὰ τέλεια καὶ διὰ τῆς ἀπεριορίστου καὶ τυφλῆς ἐκείνης πίστεως πρὸς τὰς δεωρίας καὶ τὰς ἐξ ὑποκειμένου μρίνους τῶν [illegible] ἐπὶ τοῦ προκειμένου, λέγομεν, δὲν διέψευσε τὴν τακτικήν του. Ὁ στρατηγὸς Βιδδῶλφ κανονάρχεῖ καὶ ὁ "Χρόνος" ᾄδει ἐρρίνως· ὁ "Ἄρμο τῆς ὑποβάλλει, ὁ δὲ "Χρόνος" ἀνελίσσει ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἕως τὸ σῦς τείνων πρὸς τὸν ὑπουβολέα, τὰς ἀπαραμίλλους τέλειότητας τοῦ διευκηνιστοῦ τοῦ [illegible] ἐν Κύπρῳ, ἤν, ἐν τῇ ἀπλότητι τοῦ φιλανθρωπίου, δὲν ἔχει τὸ θάρρος νὰ ἀπωθήσῃ ἀδίκως εἰς τὴν τρυφερότητα τῶν Πασσάδων, ἢ πιφυλλάττων ἴσως αὐτὴν μετὰ τῆς ὅλης Ἑλλάδος διὰ τὰς περιπαθεῖς περιπτύξεις εὐγενεστέρων μνηστήρων, τῶν Αὐστριακῶν καὶ τῶν Μαγυάρων, οὓς ἐχειροτόνησεν ἐπιδόξους τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς δεσπότας.

Αἰτοῦμεν συγγνώμην παρὰ τοῦ μεγαλοσχήμου τοῦ Ἄσεος ἐφάμιλλος, ἂν εἰς τὰς πομπώδεις διαδηλώσεις της περὶ τῆς ἀνθηρότητος τῶν παρ' ἡμῖν, δώσωμεν [illegible] χίστας τὰς διασάσεις, καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἂν προσθέσωμεν ὅτι πολλὰ τὰ ἀντίθετα παρεῖδε τὴν ὅλην θέσιν τῶν πραγμάτων παρεμόρφωσε.

Καὶ πρῶτον, ὡς πρὸς τὴν ὑλικὴν τοῦ τόπου προαγωγήν, προθυμούμεθα νὰ παραθέσωμεν ὅτι, ἂν τοιαύτη τις ἐπῆλθε περὶ τὴν Λεμησσὸν, αὕτη δὲν ὀφείλεται οὔτε εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῶν Ἀγγλικῶν Ἀρχῶν, οὔτε εἰς τὴν μέριμναν καὶ τὰς δαπάνας αὐτῆς. ἂν ἀνεγείρωνται κομψαὶ οἰκοδομαὶ, ἂν φυτεύωνται νέοι ἀμπελῶνες ἢ ἐγκεντρίζωνται ἄγρια χαρουπόδενδρα, ἂν τὸ ἐμπόριον τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς κατὰ ποσὸν καὶ ἀξίαν προβαίνῃ αὔξον, ἂν ταῦτα καὶ τὰ παραπλήσια ἐγένοντο, εἰσὶν ἔργα ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας καὶ ἐνέργεια καὶ ἀπόροια τῶν εὐποιῶν διὰ τὰ διαμερίσματα τῆς Λεμησσοῦ περισάσεων, ἃς ἐδημιούργησεν ἡ ἀπὸ τριῶν ἐτῶν ἐνσώψασα εἰς Παλλίαν φυλλοξήρα, ἥτις ἐδιπλασίασε παρ' ἡμῖν τὴν τιμὴν οἴνου τε καὶ καρπῶν, καὶ ὁδοὺς διατί πὶ ἐν λόγῳ διαμερίσματα, τυγχάνοντα [illegible] ἀπόφασιν. Ἐὰν αἱ ἄγγλικαὶ [illegible] ἐκίνουν τὸ πλεονέκτημα νὰ θαυματουργῶσιν, ὡς ἐπαίρονται, δὲν μας λέγουσι διατί τὰ λοιπὰ διαμερίσματα τῆς Νήσου, ἅ περ παράγουσι σίτους, κριθὰς, βαμβάκια καὶ λοιπὰ, οὐχὶ δὲ οἱ νοῦς, δὲν συμμετέχουσι τῆς ὑλικῆς ἐκείνης προαγωγῆς καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἀπειλοῦνται τέλεον ὑπὸ καταστροφῆς ἂν καὶ τὸν τρέχοντα ἐνιαυτὸν ἐπέλθῃ πάλιν ἀνυδρία ἢ σπάνις καὶ ἀταξία ὑετῶν; Τότε ἡ ἠβηδὸν μετανάστευσις, περὶ ἧς λαλεῖ ὁ "Χρόνος" ὅτι ἦν ἐγγὺς νὰ ἐπήρχετο μικρὸν πρὸ τῆς κατοχῆς, διόλου δύσκολον νὰ λάβῃ χώραν, πρὸς μεγίστην τοῦ "Χρόνου" ἀπογοήτευσιν, τέταρτον τοῦ τοῦ ἔτος ἀπὸ τῆς σωτείρας μεταπολιτεύσεως.

Ἡ ἐν Λεμησσῷ ἀποβάθρα, ἡ προκαλέσασα τὴν ἑορτὴν τῆς 6 Ὀκτωβρ. ε. ν καὶ τὸ ἄρθρον τοῦ "Χρόνου", δὲν θέλει πιδανῶς πιστεύσῃ ἡ περίπυστος Ἐφημερὶς ἂν μάθῃ ὅτι κατ' οὐδὲν χρησιμεύει τῷ Λεμησαίῳ ἐμπορίῳ. Ἐπειδὴ δὲ κατέχεται ὑπό τινος ἀνησυχίας περὶ τοῦ τίνα θέλουσιν ἐπιβαρύνει τὰ ἀναλώματα, σπεύδομεν νὰ τὴν καθησυχάσωμεν, διαβεβαιοῦντες ὅτι, τοὐλάχιστον ταῦτα, δὲν θέλουσιν ἀποτίνει οἱ Βρετανοὶ φορολογούμενοι, διότι ἀποβαθρικά τέλη ἤρξαντο νὰ εἰσπράττωνται ἐν Λεμησσῷ δύο ἔτη πρὸ τῆς συμπήξεως τῆς ἀποβάθρας διπλασιασθέντα μάλιστα ἀπὸ τοῦ ἐγκαινιασμοῦ αὐτῆς, ὥστε ἐντὸς ἑνὸς ἢ δύο ἔτι ἐτῶν, ἡ ὅλη δαπάνη θέλει καλυφθῇ, ὁ περ ὅπως δὲν θέλει ἀναγαιτίσει τὰς ἀγγλικὰς ἀρχὰς τοῦ νὰ ἐξαπολουθῶσιν εἰσπράττουσαι τὰ τέλη τρόπον τὰ τέλη, κατὰ τὴν ἀδυσώπητον ταστικὴν των, προκειμένου ἰδίᾳ περὶ φορολογίας.

Ἀλλ' ἴσως ἡ ἐφημερὶς ἀντείπῃ ὅτι ἡ ἔνστασις ἡμῶν περὶ τοῦ ὅλως ἀχρήστου τῆς ἀποβάθρας, εἶναι ἀπόρροια τῆς ἡμετέρας ταστικῆς τοῦ νὰ κακίζωμεν πᾶν ἔργον τῶν ἀρχῶν, ἔστω καὶ τὸ κοινωφελέστερον. Ἀλλ' ὅταν ἀποδείξωμεν ὅτι οὐδεμία χρῆσις γίνεται ἢ γενήσεται αὐτῆς εἴτε διὰ τὴν ἐξαγωγὴν εἴτε διὰ τὴν εἰσαγωγὴν. τί ἤθελεν ἀντιπεῖν; Ἡ ἐν λόγῳ ἀποβάθρα ἐπήχθη εἰς μέρος διὰ τὸ ἐμπόριον ἀπόκεντρον, (κατ' ἄλλον ἴσως διὰ τὴν στρατιωτικὴν λεωφόρον τοῦ Ὀλύμπου) ὅλως πόρρω τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν πρὸς τὴν θάλασσαν ἀγουσῶν κεντρικῶν συνοικιῶν τῆς πόλεως. ἐξέχει πρὸς τὴν θάλασσαν κατὰ 600 καὶ ἐπέκεινα πόδας ὥστε τὰ ἐμπορεύματα, ἵνα ἐπιβιβάζωνται ἐκεῖθεν, δέον νὰ μεταφέρωνται ἐπὶ τῶν ὤμων ἀχθοφόρων [ἐλλειπόντων κάρρων] κατὰ δεκάκις μεῖζον διάστημα, ἢ διὰ τῶν [illegible] τῆς φορτώσεως ὁδῶν καὶ τοῦτο κατὰ τὸ θέρος, διότι, κατὰ τὸν χειμῶνα, οὐδὲν πλοῖον ἢ ἀτμόπλουν δύναται νὰ προσεγγίσῃ ἢ προσδεθῇ τῇ ἀποβάθρᾳ, ἕνεκεν τοῦ φοβεροῦ τῶν ὑδάτων σάλου, ἀπειλοῦντος καταστροφὴν πλοίου, ἐμπορευμάτων καὶ ἀτυβάθρας, ἐλλείψει λιμένος ὥστε οὔτε τοῦ θέρους οὔτε τοῦ χειμῶνος αὕτη διευκολύνει τὸ ἐμπόριον.

Ἐὰν ὁ "Χρόνος" ἀναγινώσκῃ εἴτε τὰς Ἑλληνικὰς Ἐφημερίδας τῆς Τεργέστης, εἴτε τὰς τῆς Κύπρου, θέλει πεισθῇ ὅτι τὰ ἐνταῦθα παθεστῶτα κέκτηνται πάσας τὰς ἀποχρώσεις καὶ πάσας τὰς ἐναρμονίους διαστάσεις ἰδεώδους πολιτεύματος Τουρκικῆς αὐτόχρημα συλλήψεως. Δὲν ἐπιχειροῦμεν νὰ ἐπιληφθῶμεν τῆς ἀνελίξεως ἀπιστεύτων λεπτομερειῶν, ὑπερπηδῶντες τὰ συνεπτυγμένα ὅρια συνήθους διατριβῆς, ἀλλ' ἂν παρεθέτομεν χαρακτηριστικώτατα ἐπεισόδια, ἠθέλομεν ἴσως παράσχει μᾶλλον συγκεκριμένην εἰκόνα, ἠθέλομεν δὲ κατασήσει καὶ αὐτὸν τὸν "Χρόνον" σκεπτικώτερον. Ἄς μάθῃ λοιπὸν ὅτι οἱ παρ' ἡμῖν δικασταὶ, δικάζοντες ὡς ἐμπορεῦται, ἀ [illegible] τέλεον ἂν ἢ κατ' ἐμ[illegible] ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις, [illegible] διεκτέλεσις [illegible]

ξαμηνίας καθίσται ἄκυρος, κατὰ τὸ 72 ἄρθρον τοῦ ἐμπορικοῦ Ὀθωμανικοῦ κώδηκος, καὶ μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της, ἀποφαίνονται περὶ τοῦ νομίμου τῆς ἐκτελέσεως, εἰς τὸ πεῖσμα τοῦ νόμου. ἀγνοοῦσιν ἂν τὴν περὶ κατασχέσεως ἀγωγὴν δέον νὰ παρακολουθήσῃ ἐντὸς ἑβδομάδος ἢ περὶ κύρους κατασχέσεως καὶ κυρίας ἀπαιτήσεως ἀγωγὴ καὶ ἐν τῇ παχυλῇ των ἀγνοίᾳ οὐδεμίαν ἔνστασιν φέρουσι κατὰ ὑστεροχρόνως περὶ κύρους κατασχέσεως ἀγωγῶν. Ὁ "Χρόνος" δὲ θέλει συνοφρυωθῇ μανθάνων προσέτι ὅτι χρήματα κατατεθέντα ἄλλοτε ἐν τῷ ἐμπορικείῳ Λάρνακος, δὲν ἐπεδείφησαν ἔκτοτε πρὸς ὃν ἀνήκουσι, λόγῳ ὅτι τὰ ἀπεκόμισε μεθ' ἑαυτοῦ[;] ὁ πρώην ὀθωμανὸς πρόεδρος, οἱ δὲ ἄγγλοι γελῶσιν ἁπλῶς ἐπὶ τῷ πράγματι. μένει δὲ ἡ ἀπόδειξις τῆς παρακαταθήκης μὲ τὴν σφραγῖδα τοῦ ἐμπορικείου εἰς χεῖρας τῶν ἐμπόρων ὡς τεκμήριον τῆς συλλήσεως ἀδυνατοῦντες νὰ λάβῃ ὀπίσω τὰ χρήματα.

Ἐπίσης δὲν δυνάμεθα νὰ παρέλθωμεν ἐν σιγῇ τὴν μαρτυρίαν ἐκείνην τοῦ Εὐγενοῦς Ἕλληνος, ἐξενεγκόντος τὴν ἀρείαν ῥῆσιν ὅτι οὔτε οἱ ἄγγελοι ἤθελον εἶσθαι ἀσπασοὶ παρ' ἡμῖν ἂν ἐπεχείρουν νὰ μας διοικήσωσιν, ἴσως διότι οἱ ἄγγελοι ἐκ τῶν ἄγγλων δὲν διατέλλονται ἢ ἐξ ἑνὸς τοιχείου· ἀλλὰ ἀφίνοντες τοὺς χαριεντισμοὺς, ἐρωτῶμεν τοὺς περὶ τὸν "Χρόνον" ἢ περὶ τὸν Ἁρμοστὴν ἂν ἐπίστανται καλῶς ὅτι ὁ οὕτω περὶ τῶν Κυπρίων ἀποφανθεὶς εἶναι πράγματι Ἕλλην ἢ Ἀρμένιος ἢ ἢ Ὀθωμανὸς λαλῶν τὴν Ἑλληνικήν. Τὴν ἐρώτησιν ταύτην δικαιούμεθα νὰ ἀπευθύνωμεν καθ' ὅσον γνωρίζομεν θετικῶς ὅτι ἄλλοτε ἐγένοντο τὰ θύματα οἱ περὶ τὸν Οὐελσελέη παρομοίας μέριμνας· εἶχον ὑπολίβει τὸν Ἕλληνα Ἰαρὸν Ἐιωτιάδην ἐν ὀθωμανικῇ ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κατοχῆς, φοροῦντα κάλυμμα καὶ Εὐρωπαϊκὴν περιβολὴν ἐπὶ τὸ τουρκικώτερον, ὡσεὶ τήν τε ἐθνικότητα καὶ τὴν θρησκείαν Μωαμεθανὸν καὶ προέβησαν πρὸς αὐτὸν εἰς παντοίας κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐκμυστηρεύσεις καὶ ὅλως μισελληνίους γνωματεύσεις ὁποίας δύνανται νὰ διανοηθῶσιν ἄνθρωποι τοῦ φυράμματος τοῦ Οὐελσελέη, τοῦ Βίγκ καὶ Γαρακίνου. Ὁ Ἕλλην ἔπαιξε καλῶς τὸ μέρος του τοσοῦτον, ὥστε ἡ σπεῖρα δὲν ἐνόησε τὴν ἀπάτην ἄχρι σήμερον. Πολὺ φοβούμεθα ὅτι καὶ τὴν φορὰν ταύτην ἐγένοντο τὰ θύματα παρομοίας ἐπιπολαιότητος, διότι ἀδυνατοῦμεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι Ἕλλην, σώας ἔχων τὰς φρένας καὶ ἐλάχιστον σπινθῆρα φιλοπατρίας, ἠδυνήθη νὰ προβῇ εἰς τοσοῦτον ἀνοίας ἢ προδοσίας ὥστε νὰ καταγγείλῃ τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ ἐπὶ ἀγνωμοσύνῃ πρὸς τοὺς ἄγγλους διοικητάς των, ἀνθ' ὧν δῆθεν οὗτοι ἔπραξαν ὑπὲρ ἐκείνων.

Δὲν θέλομεν νὰ μηκύνωμεν πέρα τοῦ δέοντος τὴν παροῦσαν· τοὺς περὶ τὸν "Χρόνον" παραπέμπομεν εἰς τὸ Παγκύπριον Ὑπόμνημα ἔνθα φωτογραφεῖται πιστότατα, ἔτω καὶ διὰ γενικῶν γραμμῶν, ἡ τῶν πραγμάτων θέσις, πληροφοροῦντες αὐτοὺς ἅμα ὅτι ἀνὰ τὰς πόλεις τῆς Κύπρου συνεστάθησαν μόνιμοι ἐπιτροπεῖαι, σκοποῦσαι, διὰ τῶν οἰκείων ἀντιπροσώπων, νὰ ὑποβάλωσι τῷ Ἁρμοστῇ παραστάσεις σπουδαίας περὶ λήξεως τῆς βδελυρᾶς κωμῳδίας, ἥτις ἀναξίως παίζεται τέταρτον τοῦτο ἔτος, ἀναλώμασιν ἠθικοῖς καὶ ὑλικοῖς τῶν ἐντιμοτάτων Κυπρίων. Ἐὰν δ' ἀντιταχθῇ αὐτοῖς ἡ συνήθης τῶν τυραννούντων ῥῆτρα "οὐ δυνάμεθα", αἱ παραστάσεις αὗται θέλουσιν ὑποβληθῆ εὐσεβάστως τοῖς ἐν Λονδίνῳ ὑπουργικῶν ἀντιπροσώπων μεταβησομένων ἐκεῖ ἐπὶ τούτῳ, ὅτε πλέον ὁ "Χρόνος" καὶ οἱ αὐτῷ ὁμόφρονες θέλουσι συναισθανθῆ ὅτι δέοντα ὑφίστανται σπουδαῖαι ἀφορμαὶ καὶ ὁμόθυμος γνώμη, διὰ νὰ προκαλέσωσι τὸ παγκύπριον τοῦτο διάβημα, ὅπερ θεωρεῖται ὡς ἡ ἐσχάτη ἀπόπειρα πρὸς ἐπίτευξιν θεραπείας, ἣν ὁ τόπος ἐνόμιζεν ἐφικτὴν ἐν Κύπρῳ, ἀλλ' ἤτις, ἕνεκεν προκαταλήψεων, προλήψεων καὶ βρεβλῶν πολιτικῶν ἀρχῶν τῶν ἐνθάδε ἀρχόντων δὲν δύναται ἐπιτοπίως νὰ ἐπιτευχθῇ καὶ δέον νὰ ἐκζητηθῇ πόρρω, διότι ὁ καιρὸς ἐπείγει, τὰ δὲ πράγματα προκαλοῦντα ἀπαύστως τὸν οἶκτον καὶ τὸν σαρκασμὸν, ἐπιφέροντα τὴν ἀπόγνωσιν καὶ ὀδυνηρὰς περὶ τοῦ μέλλοντος ὑπαγορεύοντα σκέψεις, δέονται ἀνυπερθέτου ἀντιλήψεως καὶ ριζικῆς ἀνακαινίσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μάλιστα ὁ "Χρόνος" ἤθελεν ἀνταποκριθῆ πρὸς τὸ ὕψος τῆς ἑαυτοῦ ἀποστολῆς, ἐξυπηρετῶν τὰς σεμνὰς τῆς πολιτικῆς ἠθικότητος ἀρχὰς, εἰ ἀνελάμβανεν ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτοῦ τὴν ὑπόθεσιν τῶν Κυπρίων αἴρων τὴν σθεναρὰν αὐτοῦ φωνὴν ὑπὲρ δικαίων προπηλακιζομένων καὶ πάσης φύσεως συμφερόντων διακυβευομένων. Τοιαύτην τρεπόμενος πορείαν, ἤθελεν ἅμα προβιβάσει καὶ τὸ γόητρον καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς ἰδίας αὐτοῦ πατρίδος, ἅ περ οὐ σμικρὸν ἔπαθον καὶ ἐνταῦθα καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑῴας, ἕνεκεν τῆς ἰταμότητος, τῆς ἐπιπολαιότητος καὶ ἀβελτέρου τινὸς πειθαρχίας, ἣν ἐπιδεικνύουσιν ἄχρι σήμερον ἐν τῇ τῶν δημοσίων διαχειρίσει οἱ ἐνταῦθα Πράκτορες τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, Προωθυπουργοῦντος τοῦ Περιπύστου Γλάδστωνος καὶ ἐγκαινιζομένης παντάχοῦ ἀλλοῦ τῆς Ἀνατολῆς, καινονικῆς καὶ ἀνεκτῆς τάξεως πραγμάτων.

Η.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Εὐχαριστῶμεν ἐμάθομεν τὴν ἐπαινετὴν τοῦ ἐνταῦθα Ταβῆ νέαν ὁ δεῖαν τοῦ κρατεῖν πρακτικὰ καὶ ὁρκίζειν τοὺς μάρτυρας ἐπὶ πολιτικῶν δικῶν. Δέον ὅμως, ἠκούσαμεν, πρὸ τῆς ὁρκίσεως ὁ μάρτυς νὰ ἐρωτᾶται περὶ τῆς συγγενείας ἢ μὴ, φιλίας ἢ ἔχθρας πρὸς ἑκάτερον τῶν διαδίκων, καὶ ἂν ἐνδιαφέρηται ἀπὸ τὴν ἔκβασιν τῆς διαδικασίας.

—o—

Καὶ τὰ ἐκ Συρίας προερχόμενα Αὐστριακὰ δύνανται, ὡς ἐμάθομεν, νὰ προσεγγίζωσιν εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν, ἂν οἱ τῆς πόλεως ἔμποροι, ἐξαιτήσωνται τοῦτο δι' ἀναφορᾶς των πρὸς τὴν διεύσιν.

—o—

Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν παρ' ἡμῖν νομίζουσιν ὅτι τὰ προσεγγίζοντα Αὐστριακὰ δὲν δέχονται πραγματείας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ Λεμησσὸν κατ' εὐθεῖαν παρὰ διὰ Λάρνακος, τὸ ἐνταῦθα πρακτορεῖον παρεκάλεσεν ἡμᾶς νὰ εἰδοποιήσωμεν ὅτι τοῦτο δὲν ἔχει ὀρθῶς καὶ ὅτι αἱ φορτωτικαὶ τῶν διὰ Λεμησσὸν πραγματειῶν ἐπιγράφονται διὰ Λεμησσὸν καὶ αἱ πραγματεῖαι ἀποβιβάζονται ἐνταῦθα.

—o—

Τῇ παρελθούσῃ ἑβδομάδι Μελιταῖός τις ἔν τινι ἑνοριακῷ καφενείῳ ἐμαχαίρωσεν Ἕλληνα, ὡς ἐκ τούτου δὲ συνέβη ῥῆξις μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Μελιταίων λαβόντων τῶν τελευταίων οὐκ ὀλίγους ραβδισμούς. ὁ μαχαιρώσας τὸν Ἕλληνα ἐφυλακίσθη.

—o—

Μακρὰ διατριβὴ ἀπεστάλη ἡμῖν ἐκ Λιμνατίου περιγράφουσα κατα χρήσεις καὶ καταπιέσεις τοῦ ἐκ τοῦ χωρίου Καντοῦ ὀθωμανοδασοφύλακος Μεχμὲτ Ἐφένδη ὡς καὶ τοῦ Ἀχμέτ· Ἐπίσης πολλὰ γράφουσι καὶ περὶ τῆς παρὰ νόμον μεγάλης αὐστηρότητος τοῦ Ἕλληνος δασοφύλακος κ. Χ. Φιλιππίδου καὶ ἐξ ἄλλων δὲ χωρίων πλεῖστα παράπονα ἀπευθύνονται ἡμῖν κατὰ τῆς ἀκαίρου καὶ καταθλιπτικῆς αὐστηρότητος τῶν τε ὀθωμ. καὶ Χριστιαν. δασοφυλάκων. Ἡ διοίκησις ὀφείλει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ὑπαλλήλων τούτων ὅπως μὴ ἐξέρχωνται τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου διακεχαραγμένων αὐτοῖς καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων πρὸς βλάβην τῶν δυστήνων χωρικῶν.

—o—

Ἐκ Λιμνατίου ἐπίσης γράφουσιν ἡμῖν ὅτι ἡ Α. Π. ὁ δημοφιλὴς Μητροπολίτης ἡμῶν Ἀγ.Κιτίου καὶ κατὰ τὴν ἐκ τοῦ ρηθέντος χωρίου διάβασίν του πολλὰς προσπαθείας κατέβαλε πρὸς σύστασιν καὶ αὐτόθι Ἀλληλ. Σχολῆς, ἐφ' ᾧ καὶ ἐν μιᾷ μόνον ἡμέρᾳ συνηθροίσθησαν 25 λίρ. ἀγγλ. ἤδη δὲ προτίθενται νὰ προσκαλέσωσι διδάσκαλον. Οἱ συνεραμόντες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰσὶν οἱ ἑξῆς· Χρυσοφῆς Δεκατρεῖς λίρ. ἀγγλ. 3. Παπᾶ Νικόλαος 1. Κυριακὸς Σαζοῦ 1. Σολομὼν παπᾶ Ἰω. 1. Ἰω. παπᾶ Πέτρον 1. Μ. Ὑψαρίδης 1. καὶ εἰς μικρὰ ποσὰ λιρ. ἀγγλ 17. Συγχαίρομεν ἐκ καρδίας τοῖς κκ. τούτοις ἐπὶ τῇ φιλομουσίᾳ των.

—o—

Ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4 κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἐκδοθέντος "Cyprus Herald" ἀνέγνωμεν ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὰ κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ τῆς νήσου πληθυσμοῦ γραφόμενα. Ἡ παρ' ἡμῖν ἐκδιδομένη νεογενὴς αὕτη ἐφημερὶς ὑπερακροντίζει πάντα τὰ ὅρια τῆς "εὐπρεπείας καὶ εὐκοσμίας", ἀπαξιοῦσα δὲ νὰ ὀνομάζῃ ἕλληνας τοὺς τὴν Κύπρον οἰκοῦντας, πιθηκίζουσα τοὺς τῆς Α. Ἐξ. τοῦ Μ. Ἁρμοσαῦ λόγους, ἀποκαλεῖ ἡμᾶς "ἑλληνιστὶ λαλοῦντας" καὶ ἀποδίδωσιν εἰς τὴν ἐν Κύπρῳ ὑπάρχουσαν "φιλόνεικον φατρίαν" τὴν γένεσιν τῶν κατὰ τῆς ἐνταῦθα Διοικήσεως παραπόνων, διισχυριζομένη ὅτι τὰ πάντα παρ' ἡμῖν εἰσι ῥόδινα καὶ ὅτι διοικούμεθα συνταγματικῶς (!;) ἐνῷ δὲν εἴμεθα διόλου πρὸς τοῦτο ἱκανοί, παρακινεῖ δὲ ἐπὶ τέλους τὸν Μ. Ἁρμοστὴν νὰ μὴ δεχθῇ τὰς τοῦ λαοῦ ἐπιτροπείας ἀλλὰ νὰ ἐξακολουθῇ διοικῶν τὴν νῆσον κατὰ τὰ φωτάτου. Τὸ ἄρθρον τοῦτο μεταφράσαντες θέλο-

μεν δημοσιεύσῃ πρόσεχῶς μετὰ καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἀναγκαίων παρατηρήσεων, ὅπως ἴδωσιν οἱ ἀναγνῶται ἡμῶν ὑφ' ὁποίων ἀρχῶν ἐμφορεῖται ἡ ρηθεῖσα ἀγγλικὴ ἐφημερίς.

ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΜΕΙΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛ. ΓΟΗΤΡΟΥ.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι λίαν δυσχερὴς εἶναι ἡ ταχεῖα ἐπίτευξις ριζικῆς θεραπείας τῶν κακῶς ἐχόντων, καὶ ἡ καθ' ὁλοκληρίαν ἐξάλειψις παλαιῶν κακῆς διαχειρίσεως συνημμένων· οὐχ' ἧττον ὅμως ἀληθὲς εἶναι ὅτι καὶ ἡ Ἀγγλικὴ διοίκησις ἐν Κύπρῳ διέπραξε λάθη ἅτινα ἐμείωσαν τὸ Ἀγγλ. γόητρον παρὰ τοῖς Νησιώταις.

Ἡ διατήρησις τῶν παλαιῶν ὑπαλλήλων διοικήσεως διεφθαρμένης, ὡς τὴν ἀπεκάλεσε καὶ ἡ Α. Ἐξ. ὁ Μ. Ἁρμοστής, καὶ ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν νέων προσώπων ἐκ τῆς ἰδίας ὁμάδος, ἦτο λάθος ἐν τόπῳ ὅπου διοικεῖται ὑπὸ τὰ "ὅπλα τῆς Εὐρώπης." Δὲν εἶναι ἀναχρονισμὸς νὰ ᾖναι ἡ δικαιοσύνη ἐμπεπιστευμένη εἰς χεῖρας Καδήδων, τῶν ὁποίων ἡ ἀμάθεια εἶναι παροιμιώδης; Ἑτερωλάθος ὑπῆρξεν ἡ πλημμελὴς συγκρότησις τῆς ἀσυνοικῆς δυνάμεως, ἐκ τῶν παλαιῶν καταρτισθείσης ὀργάνων ἢ καὶ προσλαβούσης νέα στοιχεῖα ἀνεξετάστως. Οἱ σύγκλυδες, οἱ λεγόμενοι Ζαπτιέ, ἀποτελοῦμενοι κατὰ μέγα μέρος ἐκ Τούρκων ἰθαγενῶν, Αἰθιόπων, Κιρκιρασσίων καὶ Ἀλβανῶν, ἀδύνατον μ' ὅλας τὰς γενναίας προσπαθείας τῶν πρωϊσαμένων ἀρχῶν νὰ λάβωσιν ἠθικήν τινα μόρφωσιν ἔως καὶ τὴν ἐλαχίστην· τολμῶ νὰ εἴπω ὅτι τότε δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο, ὅταν ἐπιτευχθῇ καὶ τοῦ Αἰθίοπος ἡ λεύκανσις.

Ἐπὶ τοῦ Κριμαικοῦ πολέμου τὸ Ἀγγλ. Ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν προσεπάθησε διὰ μεγάλων χρηματικῶν θυσιῶν νὰ ἐπιτύχῃ τὴν κατάρτισιν μιᾶς Ἀγγλο—τουρκικῆς λεγεώνος, ἐκ τῆς ὁρδῆς ἐκείνης τῶν λεγομένων Βασιβοζούκων. Μ' ὅλα τὰ μέσα τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰς γενναίας καὶ τιμίας προσπαθείας τόσων Ἀγγλων ἀξιωματικῶν τὸ ἀποτέλεσμα ἀπῆρξε λυπηρόν. Μόνοι οἱ γενναῖοι οὗτοι ἀξιωματικοὶ ἀνυπάρχωσι, μεταξὺ τῶν ζώντων δύνανται νὰ μαρτυρήσωσι περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀνθρώπων τούτων. Ἐπὶ πολλοὺς μῆνας ἀφοῦ ὑπῆρξαν τὸ φόβητρον τῶν περὶ τὸν Ἑλλήσποντον περιοίκων λαῶν, κατὰ τὸν Αὔγουστον τοῦ 1855 προέβησαν καὶ εἰς φανερὰν ἀνταρσίαν κατὰ τῶν ἀξιωματικῶν αὐτῶν, λεηλατήσαντες καὶ δύο μικρὰς πόλεις Ρέγκοι καὶ Γκιαούρκιοι.

Ἐπίτηδες ἀνέφερα τὸ ἐπεισόδιον ὅπως εἴπω ὅτι καὶ ὁ ζαπτιὲς τῆς Κύπρου, ὡς ἀνήκων εἰς τὴν ἰδίαν ὁρδὴν φανατικὸς τυγχάνει καὶ τάσιν ἔχει πρὸς τὴν ἁρπαγήν.

Εὐκόλως ἠδύνατο ἡ Ἀγγλ. διοίκησις, διαλύουσα τὴν Ἀσυνομικὴν δύναμιν νὰ προβῇ εἰς τὴν συγκρότησιν ἑτέρας διὰ νομοθετήματος ὑποχρεωτικῆς κληρώσεως ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ἀσυνομίας καὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν δύο φυλῶν διὰ τοιχείων νέων καὶ ἀμιγῶν εἰς ἐγκλήματα· οὕτως ἠθέλομεν ἐγκληματίσει τελέχη ἀσυνομικῆς δυνάμεως ἐπιδεκτικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἀνθρωπισμοῦ.

Ἡ μετὰ σκληρότητος εἰσπραξις φόρων ἀνηκόντων τῇ ἐκλιπούσῃ Κυβερν. καὶ μάλιστα διὰ τὰ Ὀθωμανικὰ ἔτη 1286, 1287, 1288, 1289. οὓς ὁ Σουλτάνος Ἀζίζ ἐδωρήσατο τοῖς ὑπηκόοις αὐτοῦ διὰ Ἱραδὲ κατὰ τὸ 1876, τυγχάνει μέγιστον λάθος· ὡς καὶ ἡ παλινόρθωσις νόμων παραλαιωμένων, ἡ διατήρησις Μουδιρῶν εἰς τὰ χωρία μακρὰν πάσης ἐποπτείας, ὁ ἄδικος κληρονομικὸς νόμος, τὸ χαῶδες κτηματολόγιον, ὁ πλημμελὴς τρόπος τῆς φορολογίας καὶ τῆς δεκάτης ἡ ἐκτίμησις, ἀφιεμένη εἰς τὰς χεῖρας τῶν παλαιῶν ὀργάνων.

Μόνον πλεονέκτημα ἔχομεν ἀναμφήριστον καὶ παρὰ πάντων ὁμολογούμενον ὅτι δὲν ἀποτελοῦμεν μέλος ἄμεσον τῆς χρεωκόπου Ὀθωμ. Κυβερν. ἔχομεν σήμερον εὐχερέστερα μέσα συγκοινωνίας μεταξὺ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ταχυδρομεῖα, τὰ ὁποῖα πέλεον δὲν ὑπῆρχον, καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου ἐκ τῆς ὁποίας ἐξέρχεται τὸ φῶς.

Συμφωνῶ μετὰ τῆς Α. Ἐξ. ὅτι ἄνευ τῆς πρωτοβουλίας Αὐτοῦ ἠθέλομεν στερεισθαι τῆς ἀποβάθρας, ἀλλ' ὑπενθυμίζω αὐτὸν ὅτι τελοῦμεν πρὸ πολλοῦ φόρον ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ. Ἡ ἀπὸ τριῶν ἐτῶν ἐνσκήψασα φυλλοξήρα ἐν Γαλλίᾳ, ἡ τις ὑπερέβασε τὴν παραγωγὴν τῶν οἴνων τῆς εὐτυχοῦς ἐκείνης χώρας κατὰ 20, 000,000 ἑκατόλλιτρα, μόνη αἰτία τυγχάνει τῆς φαινομένης εὐημερίας τῆς Ἐπαρχίας ἡμῶν· ἡ δὲ εἰσαγωγὴ εἰς τόπον τινὰ στερούμενον βιομηχανίας, αὐξάνουσα εἶναι κακὸν διὰ τὸν τόπον, διότι κατανοεῖται ἐκ τούτου ὅτι εἰσάγει εἴδη καταναλώσεως ὅπως ἐνόησε τοῦτο ἡ Α. Ἐξ. ἐπὶ τῶν δημητριακῶν, διὰ τὸν ἴδιον λόγον πρέπει νὰ τὸ ἐνόησῃ καὶ διὰ τὰ ποτά, χειροτεχνήματα, δέρματα εἰργασμένα καὶ ἀποικιακά. ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς ἀπορροφᾶται ὁ πλοῦτος τῆς χώρας. Ὅθεν ἡ αὔξουσα εἰσαγωγὴ εἰς τόπον τινὰ ἀβιομήχανον τυγχάνει ζημιώδης.

Ἡ παρουσία τοῦ ἀγγλ. στρατοῦ αὐξάνει τὸ γόητρον τῆς Λεμησσοῦ, τοῦτόἐστιν ἀναμφήριστον. Τῶν ἀξιωματικῶν ὡς καὶ πάντων τῶν στρατιωτῶν ἡ διαγωγή ἐστιν εὐγενὴς καὶ πάσης μομφῆς ἀνωτέρα.

Ἡ πολιτικὴ τοῦ Βήκονσφηλδ ἡ ὡδηγήσασα τοὺς Ἀγγλους εἰς Κύπρον κατ' ἀρχὴν δὲν ἔβλαψεν ἡμᾶς· ἂν τὰ διοικοῦντα ἄχρι σήμερον τὴν νῆσόν μας πρόσωπα ἀνήκωσιν εἰς τὸ κόμμα ἐκείνου καὶ οὐδὲν ἑπομένως πράττωσι πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ καὶ σύμφωνα πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ φιλελευθέρου ἐν Ἀγγλίᾳ κόμματος, ἐλεύσεται ὅμως ἡμέρα, καθ' ἣν ὅλα τὰ κόμματα τῆς Ἀγγλίας θὰ ἑκατέμησωσι τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος συμμαχίαν καὶ θὰ ἐγκαταλείψωσι τέλεον τὸν Τοῦρκον εἰς τὸ κισμέτ.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὀφείλομεν πολλὰ κἂν φιλελεύθερος ᾖναι κἂν συντηρητικὴ. Καὶ μετὰ τὴν Ἑλλάδα προτιμῶμεν αὐτὴν καὶ ἀγαπῶμεν πάσης ἄλλης.

Οἱ Ὀθωμανοὶ συμπολῖται μας δὲν ἠδικήθησαν τι παράπαν ἐκ τῆς μεταβολῆς· εἰσέτι κατέχουσιν οὗτοι τὰς αὐτὰς οἴας καὶ τὸ πρὶν θέσεις, περιπλέον δὲ ἀπολαμβάνουσι καὶ ἀποχρώντας μισθούς. Ἐὰν δὲ οἱ Ἕλληνες τοῦ τόπου πλουτῶσι, πράττουσι τοῦτο διὰ τῆς ἐργασίας καὶ ἱκανότητος αὐτῶν, οὐδὲν προνόμιον ἀποκτήσαντες διὰ τῆς μεταβολῆς, ἀπ' ἐναντίας δὲ τέλεον παραγκωνισθέντες αὐτοὶ καὶ ἡ γλῶσσά των.

Ταῦτα καὶ ἄλλα παραπλήσια ἐμείωσαν τὸ ἀγγλικὸν γόητρον παρ' ἡμῖν, ὅπερ συμφέρον ἔχει ἡ Ἀγγλία νὰ ἐπανακτήσῃ τῇ ἀρωγῇ τοῦ ἐγχωρίου Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ.

Ἐν Λεμησσῷ τῇ 1 Νοεμβρ. 1881.

Δ.

Ἐν Λευκωσίᾳ 10 Νοεμβρίου 1881.

Τὸ meeting, περὶ οὗ ἔγραψα ὑμῖν, ἀναβληθὲν ἀόριστον τινὲς τῶν ἐνταῦθα φροντοῦσι νὰ μὴ λάβωσι χώραν τοιαῦτα meetings, ἵνα μὴ παρεξηγηθῶμεν ὑπὸ τῶν Ἀγγλων. Διαψεύδεται ὁ διορισμὸς τοῦ Κυρίου Χρυσάνθου Ποέρου εἰς τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον. Νομίζω, ἡ Α. Ε. δὲν ἐζήτησε μετὰ τὸν κ. Π. Σαρίπογλουν κανένα ἄλλον, ὅπως τῷ προσφέρῃ τὴν θέσιν ταύτην. Λέγεται ὅτι ὁ κ. Χ. Γιάγκος Σολομωνίδης εἶχε δεδόμενα νὰ πιστεύῃ ὅτι θὰ διορισθῇ μέλος τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἐπεσκέφθη τὸν Ἁρμοστήν, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον φαίνεται ἡμῖν λίαν ἀβάσιμον· τὸ ἴδιον ἐλέχθη καὶ διὰ τὸν Κύριον Α. Λιασίδην, ἀλλὰ νομίζομεν καὶ τοῦτο ἀπίθανον.

Ἐκ Κερηνείας μᾶς πληροφοροῦσιν ὅτι ἡ σύζυγος τοῦ ἐκεῖ διοικητοῦ Κυρίου Σκὸτ—Στίβενσον ἔδειρε φυλακισμένον τινὰ τόσον ἀνηλεῶς, ὥστε ὁ δυστυχὴς ὠλιγοθύμησε. Μᾶς προσθέτουσι δὲ ὅτι ἡ Κυρία Στίβενσον κτυπῶσα αὐτὸν τῷ ἔλεγε "Damn you Greek." Ἐπειδὴ δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ἡ κυρία αὕτη παριβαίνει τὰ καθήκοντά της, νομίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐὰν ᾖναι ἀληθῆ, ὅπως βεβαιοῦνται ὑπὸ πολλῶν, νὰ ἐπιβάλῃ αὐτῇ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένην ποινήν, ἀφοῦ μάλιστα οἱ ἄρχοντές μας βεβαιοῦσιν ὅτι ὅλοι εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου. Ὁ Σίμων Βιγνόζος, κυριεύσας τὸν Χίον, ἐκήρυξεν ὅτι ὅστις ἠθελεν ἁρπάσει καὶ ἕνα μόνον βότρυν σταφυλῆς, ἠθελε μαστιγωθῇ. Ὁ υἱός του παρακούσας τὴν διαταγὴν ἔκοψε σταφυλήν, καὶ τρώγων περιήρχετο εἰς τὸ μέσον τῶν στρατιωτῶν. Μόλις τὸ ἔμαθεν ὁ πατήρ του, διέταξε νὰ δέσωσι τὸν υἱόν του καὶ νὰ ῥαβδίζωσι καὶ τὸν περιφέρωσι διὰ μέσου τῆς πόλεως. Προηγεῖτο δὲ κῆρυξ φωνάζων· τοιαυτοτρόπως τιμωροῦνται οἱ κλεπταιεροφίλικοὶ λαοί. Ἰσότητα ἐνώπιον τοῦ νόμου ἐνοοῦμεν τοιαύτην. Ἡ τιμωρία ἡ ὁποία ἐπεβάλλετο εἰς Κύπριον, ἐὰν διέπραττε τοιοῦτον πλημμέλημα, ὀφείλει νὰ ἐπιβληθῇ καὶ εἰς τὴν Κυρίαν Στίβενσον, ἐὰν ἀληθῶς ἔδειρε τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος φυλακισμένον. Ἐπειδὴ εἴδομεν καὶ ἀλλοτε εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι ἡ Κυρία αὕτη ἔδειρε καὶ ἄλλους, καὶ ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα δὲν διεψεύσθησαν, τὰ θεωροῦμεν ὡς ἀληθῆ. Ἄλλως τε καὶ παρὰ πολλῶν φίλων ἠκούσαμεν ἡμεῖς αὐτοὶ τὰ ἀνδραγαθήματα ταῦτα.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀκολουθήσῃ τὸ εὐγενὲς παράδειγμα τοῦ Βιγνόζου, τιμωροῦσα πάντα ἀθετοῦντα τὸν νόμον, ἄνευ διαφορᾶς φυλῆς ἢ προσώπου.

Μόντε Χρίστος.

Ἐν Κοιλωνίῳ τῇ 4)16 Ὀκτωβρίου 1881.

Ἔχομεν ἀπὸ τῆς παρελθούσης νυκτὸς βροχὴν σωτηρίαν χοῖς γεωργοῖς· εἶναι ὅμως ἡ ψύχρα λίαν ἐπαισθητὴ καὶ ὑποσημαίνει κατὰ παρατηρήσεις ὅτι αἱ βροχαὶ δὲν θὰ ᾖναι τόσον εὐδόκιμοι ὑπὲρ τῆς γεωργίας. Οἱ ἐπαρχιῶται χαίρουσι ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῶν Ἀντιπροσώπων τῆς νήσου ὑπὸ τοῦ Ἁρμοστοῦ καὶ ὅτι ἐκτακτρόν τι ὑπὲρ αὐτῶν ἐγκυμονεῖται. Ὁ Θεὸς συντελέσαι εἰς τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν πόθων αὐτῶν. Τὸ ὄνειρον ἡμῶν καὶ ἁπάντων ἐπὶ ἡ ἀναδιοργάνωσις τῶν δικαστηρίων, ἅτινα σήμερον κατήντησαν ἡ σύγχυσις τοῦ κατὰ τὸν πύργον Βαβὲλ καὶ ἀπερίγραπτος κυκεών, πρὸς δὲ ὁ τελωνειακὸς ἐν τῇ ξηρᾷ πρὸ μικροῦ πληρωνόμενος φόρος τῶν οἴνων ὅστις πλέον πασίδηλον ὅτι ἀνάγκη νὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τὸν λογαριασμὸν τῶν δυτήνων χωρικῶν. οὗς πρὸ μικροῦ βάσκανος ὀφθαλμὸς μεγάλου κατατρώγει. Πλείστην ἀνησυχίαν δὲ τοῖς γεωργοῖς παρέχει σήμερον ἡ πρωτοφανὴς ὑπερβολικὴ αὐστηρότης τῶν νέων Χριστιανῶν δασονόμων, οἵτινες δίκην Κερβέρου καιροφυλακτοῦσιν ἵνα ὑποβάλωσι τοῖς γεωργοῖς πρότιμον ἔσω καὶ διὰ τὴν ἐκκοπὴν χαμοδένδρου τινός. Χαίρομεν δὲ πάντες ὅτι πρὸ μιτρῶν θεώμεθα γειναῖα φιλομουσίας βήματα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐπαρχίᾳ καὶ ἐν αὐτῇ συσταίνωνται σχολεῖα ἅτινα οὐδέποτε ἐκεῖ ἐσυνήθησαν. Τὸ βῆμα τοῦτο ἐπαινοῦντες συγχαίρομεν τοῖς πρωτουργοῖς καὶ ἡγέταις.—

Μετ' εὐχαριστήσεως δὲ σήμερον πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Κυβέρνησις μετ' ὀλίγον τὸν ἐντεῦθεν Μουδίρην μετατίθησιν εἰς τὴν Βατιλὴν ὡς τοιοῦτον. Ἂν καὶ μένωσιν ἀτιμώρητα τὰ ἐγκλήματα ὅμως καὶ πρὸς τοῦτο ἡμεῖς εὐγνωμονοῦμεν ὅτι ἡ μεταβολὴ ἀδύνατον νὰ μὴ φανῇ τοῖς Ἐπαρχιώταις λυσιτελής.

Ω.

Μετάφρασις ἐκ τῶν "Ημ. Νέων 24 Ὀκτωβρίου 1881.

"Κεντρικαὶ Ἐπιτροπαί, προεδρευόμεναι ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων ἑκάστου διαμερίσματος ἐσχηματίσθησαν ἐν ταῖς κυριωτέραις πόλεσι τῆς Κύπρου. Οὕτω σήμερον ἐγένετο διοργανισμός τις, ἐπειδὴ ἐπὶ τουρκοκρατίας ἦτο ἄγνωστον(;) τὸ τοιοῦτον καὶ ὁ λαὸς δὲν ἦτο συνειθισμένος εἰς τὰς τοιούτους εἴδους ἐνεργείας.

Ἐὰν ὁ Λόρδος Κυμβερλέη σκοπεύῃ τὸν ὄντι ν' ἀποστείλῃ κατάλληλον πρόσωπον πρὸς ἐξέτασιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Νήσου, αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται θέλουσι ζητήσῃ τὴν ἄδειαν νὰ καθυποβάλωσιν αὐτῷ τὰς σκέψεις των ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Ἐπειδὴ οἱ Ἄγγλοι δὲν μετερρύθμισαν τὸ παρὰ τῶν Ὀθωμανῶν ἰφεδὲν σύστημα τῆς διοικήσεως, ὁ λαὸς ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρῇ τὸν ἀνώτερον αὐτοῦ κλῆρον ὡς τοὺς ἡγέτας αὐτοῦ. Δὲν πρέπει ὅθεν ν' ἀπορῇ τις βλέπων τὸν ἀνώτερον κλῆρον μεμιγμένον ἐν τοῖς ἐγχωρίοις κινήμασι, διότι αὐτὸς μόνος συγκεντρώνει τὴν ἀπαιτουμένην ἐπιρροὴν καὶ τὸ σέβας. Ὁ ἐγχώριος Ἑλληνικὸς τύπος δὲν δύναται ἀκόμη νὰ χωνεύσῃ τὴν ἀγανάκτησίν του κατὰ τῶν μισελληνικῶν αἰσθημάτων τοῦ Ἁρμοστοῦ.

Ἡμιαδιακοίνωσις αὐτοῦ μετὰ τὴν ἄλλην μεταφράζεται ἐκ τῆς Κυανῆς Βίβλου καὶ σχολιάζονται αἱ περὶ τῶν Κυπριακῶν πραγμάτων καὶ τῶν προσώπων "κθέσεις τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος."

"Our Home in Cyprus." By Mrs. STEVENSON.

"Η ΕΝ ΚΥΠΡΩι ΔΙΑΤΡΙΒΗ ΜΑΣ" ΥΠΟ ΤΗΣ Κας ΣΤΙΒΕΝΣΟΝ,

—o—

[συνέχεια ἐκ τοῦ ἡγουμένου φύλλου].

"Οσον ἀφορᾷ τὸν τρόμον τῶν χειρῶν τῶν Ζαπτιέδων εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς Ρωσσίας, πιθανὸν νὰ προέρχηται ἀπὸ φόβον. Διότι νὰ προσβάλῃ κανεὶς τάγμα Κιζάκων δὲν εἶναι τόσον εὔκολον, ὅσον νὰ προσβάλῃ πινάκιον πιλαφίου. Αἱ ἀκόλουθαι λέξεις τῆς Κυρίας Στίβενσον εἶναι ἄξιαι παρατηρήσεως. "Εἶναι ἀναμφιβόλως ἀληθὴς καὶ μᾶλλον παράδοξος σύμπτωσις, ὅτι καὶ αἱ πολιτικαὶ καὶ αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ ἔχουσι μεγάλην ἀντιπάθειαν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμόν. Καὶ αὐτὸς ὁ σύζυγός μου, ὅτις οὐδέποτε ἀφίνει προκαταλείψεις ἢ ἀδιαίτερα αἰσθήματα νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν ἰδέαν του, λέγει ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν εἶναι ἄξιοι ἐμπιστοσύνης. Μισοῦν ἡμᾶς τε καὶ τοὺς Τούρκους ἐξ ἴσου, εἶναι δυσηρεστημένοι καὶ ἐπίβουλοι, ἀγαπῶσι μυστικὰς ἑταιρίας καὶ γενικῶς μεταχειρίζονται πανουργίαν καὶ ἀπάτην, ὅπως ἐπιτύχωσι τὸν σκοπόν των." Σελ. 88.

Μεγάλαι εὐχαριστίαι ὀφείλονται εἰς τὴν εὐγενῆ ταύτην Κυρίαν διὰ τὴν ὡραίαν περιγραφὴν τῶν Ἑλλήνων Κυπρίων. Πῶς νὰ μὴ αἰσθανθῇ κανεὶς εὐγνωμοσύνην καὶ ἀγάπην πρὸς Κυρίαν, ἡ ὁποία μᾶς συναίνει τόσον καλά!

Ἡ περιγραφὴ τοῦ δικατηρίου, τὴν ὁποίαν κάμνει ἡ Κυρία Στίβενσον, εἶναι πραγματικῶς διασκεδαστικὴ καὶ ἡ ἀκόλουθος περίοδος εἶναι πράγματι ἡ εὐφυεστέρα ὁλοκλήρου τοῦ βιβλίου.

"Εἶδον μεγάλην ἀσπρισμένην αἴθουσιν, μὲ ἀνάκλιντρον εἰς τὸ τέλος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ σύζυγός μου ἐκάθητο μὲ τράπεζαν ἐνώπιόν του, κεκαλυμμένην μὲ χαρτία καὶ νομικὰ βιβλία. Ἐφαίνετο πολὺ σκυθρωπός, ἀλλ' ἐὰν ἤμην φυλακισμένος τις, θὰ ἰσθανόμην μεγάλην παρηγορίαν εἰς τὴν θέαν τῆς εὐνοουμένης πίπας του, τὴν ὁποίαν παρετήρησα ὅτι ἐκάπνιζε. Πλησίον του ἐκάθηντο τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου. Ὁ χατζῆ Σάββας ἀπὸ τὸ Πελαπαΐσι, μὲ τὰ κυανᾶ δίοπτρά του ἐπὶ τῆς κυρτῆς ρινός του, λίαν ὁμοιάζων μὲ γηραιὰν γλαῦκα. Ὁ παχὺς γέρων Ἀβδουλλὰχ, ὅστις ἔχει ΤΟ μαγαζὶ εἰς τὴν γωνίαν πλησίον τοῦ Κουὰκ [δικαστηρίου] καὶ ὅστις μοὶ προσφέρει ἓν κοχλιάριον γλυκὸν ὁπότε περάσω ἀπὸ ἐκεῖ. Ἓν ἄλλο παχὺ καὶ γηραιὸν μέλος ἀπὸ τὸ Καζάφανι, τόσον χονδρὸν ὥστε ἔγεινεν ἀνάγκη νὰ τοῦ κάμωσιν ἐπίτηδες κάθισμα. Ὁ Καδῆς, μὲ τὸ μακρὸν κίτρινον φόρεμά μου, μὲ δέρμα λύκου ἐκ Ρωσσίας εἰς τὰ ἄκρα, διὰ τὸ ὁποῖον ὑπερηφανεύετο, κάμνει σιγαρέτα καὶ εὐγενῶς προσφέρει αὐτὰ εἰς ὅλους. Ὁ Καϊμακάμης πλησίον του, νόστιμος Τοῦρκος, ἀλλ' ὅστις τὴν στιγμὴν ἐκείνην κατεγίνετο εἰς τὸ ὄχι πολὺ κομψὸν ἔργον τοῦ συλλαμβάνειν ψύλλους εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μέρος τοῦ φορέματός του." Σελ. 120.

Μετὰ τὴν γραφικὴν ταύτην περιγραφὴν, ἡ Κυρία Στίβενσον ὁμιλεῖ περὶ τοῦ συζύγου καὶ φθάνει αὐτὸν τὸν Σαικσπεῖρον εἰς τὸ ὕψος τῆς ἐκφράσεώς της.

"Παρετήρησα τὴν ἀξιοσημείωτον ἀντίθεσιν μεταξὺ τοῦ συζύγου μου, μὲ τὰ δροσερὰ καλοκαμωμένα ἀγγλικὰ φορέματά του, μὲ τὸ στρατιωτικὸν πρόσωπόν του καὶ τοὺς καθαροὺς γαλανοὺς ὀφθαλμούς του, καὶ τῶν αὐχμηρῶν Τούρκων καὶ τῶν ἀκαθάρτων Ἑλλήνων. Καίτοι ἐφαίνετο τόσον νέος μεταξὺ ὅλων αὐτῶν, εἶχε τὸ διατακτικὸν ἦθος ἑνὸς συνειθισμένου νὰ ὑπακούηται ["Ὀφθαλμὸν Ἄρεως νὰ διατάσσῃ καὶ νὰ ἀπειλῇ." Σαικσπεῖρος] καὶ ἔδιδε τὰς ἀποφάσεις του εἰς καθαρὰν καὶ σταθερὰν φωνὴν, ἥτις εἶχεν ἰδικήν της βαρύτητα καὶ τὸν ἔκαμνε νὰ τὸν σέβωνται τόσον, ὅσον ἠγάπων". Σελ. 121.

Οἱ κάτοικοι Κερυνείας δισφωνοῦν μὲ τὴν Κυρίαν Στίβενσον διὰ τὴν τελευταίαν της φράσιν, ὅτι ἀγαποῦν τὸν σύζυγόν της, ἀλλὰ εἶναι δυνατὸν οἱ κάτοικοι Κερυνείας νὰ γνωρίζωσι περισσότερον ἀπὸ τὴν Κυρίαν Στίβενσον;

Τὰ κατωτέρω λεγόμενα τῆς Κυρίας Στίβενσον εἶναι πρῶτον γεννήματα ὑψηλῆς φαντασίας, ἐχρειάζετο δὲ φαντασία τοιαύτη ὅπως γεννήσῃ τοιαῦτα πράγματα.

"Τινὲς ἀνεπτυγμένοι (;) Χριστιανοὶ ἐκ τῶν ὑπόρων τάξεων προσεπάθησαν ἄνευ μεγάλης ἐπιτυχίας, ἐκτὸς μεταξὺ τῶν ἰδίων των κύκλων, νὰ σχηματίσωσιν αἴσθημα ἐν τῷ νήσῳ εἰς ἕνωσιν τῆς παραχωρήσεως αὐτῆς τῇ Ἑλλάδι. Βοηθοῦνται εἰς τὴν ἀνόητον ταύτην ταραχὴν ὑπὸ διαφόρων Ἑλλήνων διδασκάλων καὶ Ἀθηναίων ταραξιῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπαγγέλλονται ὅτι θεωροῦσι τὸν Χριστιανὸν Κύπριον ὡς Ἕλληνα ἀδελφόν.

"Τὸ κέντρον καὶ ἡ μηχανὴ τοῦ οὕτω καλουμένου "αἰσθήματος" εἶναι ἑταιρία τις ὀνομαζομένη "Ἡ Κυπριακὴ Ἀδελφότης" μὲ στρατηγεῖον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ κλάδους ἐν Λάρνακι, Λεμησσῷ καὶ Λευκωσίᾳ" Σελ. 126.127.

Ἐπιστήνω τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς "Ἀληθείας" ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω, ἵνα ἀποδείξω αὐτοῖς τὴν μεγαλοφυΐαν τῆς Κυρίας Στίβενσον. Ὁ Sir Samuel Baker, εἷς ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων περιηγητῶν καὶ τῶν μεγίστην ὑπόληψιν ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ ἐχόντων, τοῦ ὁποίου τὰ περὶ Ἀφρικῆς ἔργα λίαν ἐκτιμῶνται περιηγήθη τὴν Κύπρον συγχρόνως μὲ τὴν Κυρίαν Στίβενσον, καὶ συγχρόνως ἐξέδωκε βιβλίον περὶ Κύπρου ἄξιον λόγου ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, ἐν τῷ ὁποίῳ ὅμως οὐδὲν ἀναφέρει περὶ τῶν ἄνω πραγμάτων. Τοῦτο εἶναι ἀπόδειξις ὅτι μόνη ἡ Κυρία Στίβενσον ἔκαμε τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην. Οἱ δὲ ἄλλοι οἱ γράψαντες περὶ Κύπρου π. χ. ὁ Sir Samuel Baker ὁ Mr. Lang, ὁ Mr. Dixon, ὁ Franz Von Loher καὶ λοιποὶ δὲν κατώρθωσαν νὰ ἀνακαλύψωσιν οὔτε ἴχνος κἀντῆς τρομερᾶς ταύτης μυστικῆς ἑταιρίας, ἥτις εἶχεν αἱμοχαρεῖς σκοποὺς ἤτοι.....τὴν σύστασιν ἀλλ' ἀδιαστικῶν σχολείων ἐν τοῖς χωρίοις.

Ἂς μὴ γελῶσιν οἱ φίλοι ἀναγνῶσται διὰ τὴν τελευταίαν φράσιν. Ἐπιθυμοῦν νὰ δικαιώσω τὴν Κυρίαν Στίβενσον ἀλλὰ πῶς ἠδυνάμην νὰ κάμω τοῦτο, ἀφοῦ καὶ αὐτὰ τὰ νήπια ἀκόμη γνωρίζουσιν ὅτι, ὅσα ἔγραψεν ἡ εὐγενὴς Κυρία περὶ τῆς μυστικῆς Ἑταιρίας μυρίζουσι Δὸν Κιχωτισμὸν, μεταβολὴν τῶν ἀνεμομύλων εἰς γίγαντας καὶ.....ἀλλὰ πάντες οἱ ἀναγιώσαντες τὸν "Δὸν Κιχώτην", τὸ ἀριστούργημα [ὄχι ὅμως ὅμοιον τοῦ ἀριστουργήματος τῆς Κυρίας Στίβενσον] τοῦτο τοῦ Σερβαντὲς ἐννοοῦσι τί σημαίνει Δὸν Κιχωτικὴ φαντασία, καὶ δὲν θέλουσιν ἀπορήσει διότι ἡ Κυρία Στίβενσον ὑπέλαβε τὴν "Κυπριακὴν Ἀδελφότητα" ὡς εἶδος ἐπαναστατικοῦ κομητάτου. Εὑρίσκομαι δὲ εἰς ἀμηχανίαν πῶς νὰ ἐξηγήσω τὸ περὶ Ἀθηναίων δημαγωγῶν. Φαίνεται ἡ Κυρία αὕτη ἐξέλαβε τὸν γηραιὸν καὶ ἀξιοσέβαστον διδάσκαλον Λευκωσίας Χριστόδουλον, ὡς ἄλλον Ἰρλανδὸν Πάρνελ καὶ τὴν "Κυπριακὴν Ἀδελφότητα" ὡς ἄλλην "Land League". Ἐὰν ὅμως τὸ πρᾶγμα εἶχεν οὕτω, θὰ ἐποῦκοτίζετο (she would have been boy cotted) Πρᾶγμα τὸ ὁποῖον νομίζομεν οὐδέποτε τῇ συνέβη.

(ἕπεται συνέχεια)

"Κ' ἠγέρθη βαρυσίδηρος
Ἡ σπάθη τῆς ὀργῆς σου
Κ' ἐθέρισε τ' ἀμέτρητα
Καθάρματα τῆς γῆς σου,
Καθὼς θερίζει δρέπανον
Τοὺς στάχεις τῶν ἀγρῶν."

ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ.

—o—

Ο ΛΑΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΤΥΡΑΝΝΟΙ

—o—

Ὁπόταν ἄνθρωποι δειλοὶ
Ἀλλὰ σκληροὶ ἐπίσης
Τὸν λέοντα συλλάβωσι
Καὶ δέσουν μὲ ἁλύσεις,
Τὴν ὠμότητά του θέλοντες
Τὸ πρῶτον νὰ κερδήσουν
Ὀλίγον τι τὴν ἅλυσιν
Δὲν ἀμελοῦν νὰ λύσουν.

—o—

Ἐν πρώτοις μὲ προφύλαξιν
Προσέρχονται πλησίον
Τὴν χαίτην του θωπεύουσι,
Τὸ δέρμα του τὸ λεῖον
Πλὴν μετὰ ταῦτα ἀναιδεῖς
Γενόμενοι δὲν κύπτουν
Τὴν χαίτην νὰ θωπεύσωσι,
Πλὴν αὐθαδῶς τὸν τύπτουν.

—o—

Ὁ λέων στέκει πρὸς στιγμὴν,
Τοὺς φύλακας κυτάζει,
Ἵνα πιστεύσῃ πῶς κακῶς
Τῷ φέρονται διστάζει.
Ἀλλ' ὅταν πλέον παντελῶς
Τοὺς δισταγμούς του χάσῃ,
Βρυχᾶται, καὶ μὲ τὴν οὐρὰν
Τὰ στέρνα του τυπτάσσει.

—o—

Μὲ τοὺς ὀξεῖς του ὄνυχας
Τὰς σάρκας των ξεσχίζει,
Κ' εἰς σπαίροντα τεμάχια
Τριγύρω τὰς σκορπίζει·
Τροφὴν καλὴν παραχωρῶν
Εἰς ὄρνεα καὶ κύνας,
Τὰς σάρκας καὶ τὰς κεφαλὰς
Τὰς ἄφρονας ἐκείνας.

—o—

Τοιουτοτρόπως τύραννοι
Μὲ λαγωοῦ καρδίαν,
Ἐν πρώτοις καταφεύγουσιν
Εἰς φαύλην κολακείαν.
Πρὸς τὸν λαὸν προσέρχονται
Πλήρεις ψευδοῦς θωπείας,
Κ' ἰσότητα ὑπόσχονται
Κ' ἄλλας ἐλευθερίας.

—o—

Πλὴν μετ' ὀλίγον ρίπτοντες
Τὸ πρῶτον προσωπεῖον,
Αἰσθήματα δεικνύουσι
Τυράννων φαυλοβίων.
Καὶ θεωροῦσι τὸν λαὸν
Πτωχῶν Εἰλώτων δίκην,
Τὸν φόβον γύρω σπείροντες
Τὸν τρόμον καὶ τὴν φρίκην.

—o—

Τοὺς ἔλπει τότε ὁ λαὸς
Ἐπὶ μικρὸν ἠρέμα.
Κατόπιν ρίπτει ἀστραπὰς
Μὲ τὸ ὀργίλον βλέμμα.
Καὶ ὅταν πλέον αἰσθανθῇ
Τὸ αἷμα νὰ κοχλάζῃ,
Τοὺς λαγοκάρδους καὶ σκληροὺς
Τυράννους του, τοὺς σφάζει.

—o—

Ἐπὶ μικρὸν ἡ Σύγχυσις
Ἐπικρατεῖ κ' ὁ Φόνος·
Πίπτουν τυράννων κεφαλαὶ
Ρέει τὸ αἷμ' ἀφθόνως.
Ἡ τάξις πλὴν ἐπέρχεται
Κ' ἡ ἡσυχία πάλιν
Καὶ λησμονοῦσιν ἅπαντες
Τὴν πρὶν ἀνεμοζάλην.

—o—

Καὶ εἰς τὸν τόπον τῆς σφαγῆς
Τὸν τόπον τῶν αἱμάτων,
Χοροὶ γοργοὶ ἀκούονται
Μετὰ φαιδρῶν ἀσμάτων.
Καὶ πάντες ψάλλουν εὔθυμοι
Ἐλευθερίας ᾆσμα,
Τῆς μνήμης ἐξαλείφοντες
Τὸ τῆς Δουλείας φάσμα.

—o—

Musarum minimus cultor.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

—o—

Τὰ ἀτμόπλοια τοῦ Αὐστροουγγρικοῦ Λόϋδ προσεγγίζουσιν εἰς τὸν λιμένα τοῦ τοῦ κατὰ πᾶσαν Τρίτην δεκατενθημερίας προερχόμενα ἐκ Κ]πόλεως, Σμύρνης, Χίου, καὶ Ρόδου καὶ κατευθυνόμενα ἐντεῦθεν εἰς Λάρνακα, Βηρυτὸν, Ἰόπην, Πόρτ—Σάϊτ καὶ Ἀλεξάνδρειαν. Δέχονται δὲ πραγματείας δι' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου εἰς ναύλους συγκαταβατικούς.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀποτεινέσθω ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν πράκτορα κ. Χρ. Καρύδην.

Ἐν Λεμησσῷ τῇ 3 Νοεμβρίου 1881.

P. P. 9104. Ca.

THE

"ALETHIA" SUPPLEMENT.

N. 48. LIMASSOL NOVEMBER 7|19 1881

[illegible] and CYPRUS

[illegible] in "The Times" an article and a letter from Limassol, both of which are full of errors.

We shall try, as shortly as possible, to point out the principal errors, both of the article and the letter.

We shall not dwell upon the increase in the exportation of wine, and upon the high prices people obtain now for it, because the Government have nothing to do with it. It is the demand of Cypriot wine in France, which made prices run high, and not the Government of Cyprus. It is rather ridiculous to count this as one of the benefits, the Cypriots have reaped from the English occupation.

It is said that the High-Commissioner Sir R. Biddulph has been accused of being a mishellenist. The accusation is quite just. That he does not favor the Greeks, it has been proved, not because, [illegible] he has given mistaken information to the Secretary of State for the Colonies. That his information was false, it has been proved by the general protest the whole Island made against him, on seeing his statements in the Blue Book. His Excellency cannot have forgotten the telegrams addressed from all parts of the Island, to the noble Earl of Kimberley by which the Cypriot people protested against "High-Commissioner's false information, thanking Colonial Secretary for his good intentions". Sir R. Biddulph, telegraphing to the colonial Secretary, the Right Honorable the Earl of Kimberley, that the Cypriots were much concerned at the news of the annexation of Cyprus to Greece, and that they said that this would be their ruin, said what in common parlance is called—. If Sir R. Biddulph meant to say, that the triumvirate of Mufti, Fuat Effendi and of another Turk, who telegraphed protesting against annexation, represented the whole population of Cyprus he meant an absurdity. The general satisfaction, of the Cypriot people, at the news of the annexation, has been proved by the telegrams addressed from all parts of the Island, to Mr. Gladstone and to the President of the "Reform Club".

Indeed, the thing in itself would be an absurdity. How could 145 000 Greeks protest against their union with their mother country Greece?

It is said that Cyprus made wonderful progress since the occupation, and that it is in such a flourishing condition, that the peasants instead of borrowing from the merchants, lend their money to them. All Cypriots know that we are far from being in such a prosperous condition., and every foreigner, who has a certain amount of insight, and who does not express quite the contrary of what he thinks, will say the same. But nobody can know better the condition of the peasants, than we who are in daily contact with them. Not only they have no money to lend, but they cannot return what they owe, on account of the harvest having been bad, since the English occupation, and the heavy taxes which they pay, cannot help them in saving money.

The few houses which have been [illegible] in Cyprus, since the occupation cannot be considered as a proof of continual progress; In fact, there are in Nicosia, the Capital of Cyprus, only half a dozen houses built and the proprietors have very much repented their having built them; They did so at the first days of the occupation, hoping that good administration would attract people from other countries; but they have been very much disappointed, just like His Excellency the High Commissioner Sir R. Biddulph, when on the 3rd inst at the reception he held at the Konak, instead of seeing the Greek notables of Nicosia or some other Greek Gentlemen (numerous invitations were distributed) he saw only a shoe-maker, a diligence proprietor and an hotel Keeper.

It is stated, that the people are generally contented in Cyprus, and that the only ones who are not satisfied with the Government, are Greeks who are clamoring for annexation with Greece; and Greece, it is added, could ill afford to keep Cyprus, The first statement contradicts the second. If the Greeks of Cyprus are not satisfied with the Government, almost the whole population of Cyprus are not satisfied, because, out of 187,740 persons who form the population of the Island, 145,000 are Greeks. As to our clamoring for annexation that is sheer nonsense. We have never caused any trouble to the Government, but we have expressed our wishes in the most legal and constitutional way. We have never had recourse to arms, and never such an idea occured to us. On hearing that our Island was of no use to England; on hearing the complaints of English people against us, that we were merely a burden to England, without being of any use to her, we respectfully begged the Ministers of her Gracious Majesty to give us over to Greece.

The statement that Greece cannot afford to keep Cyprus is not correct. If the employes of the Government of Cyprus were paid like the employes of the Government of Greece, if we do away with many offices which are of no practical use; if a better administration were introduced in the Island, and if some encouragement were given to Agriculture, Cyprus instead of leaving a deficit, would have a yearly surplus.

We cannot admit the idea of Cyprus being merely a burden to England, without being of any use to her. The Harbour of Famagusta, a trifling expense, (trifling to England) might become, according to people who have great experience in nautical matters, larger than the Great Harbour of Valetta. Cyprus might become a place of arms, and in case the famous railway from Iskenderoon to the Persian Gulf would be executed, Cyprus would be of immense value to England for her Indian possessions. Cyprus is a good footing in the Mediterranean for England, and from Cyprus she may keep an eye on Egypt, where she has so many interests.

If Cyprus is indeed of no use to England, and it is merely a burden to her, she may easily get rid of the burden, by giving her to Greece. We shall be grateful to England for such an act of generosity. But if England finds Cyprus necessary to her, and means to keep her, she must introduce in the Island the necessary reforms, because it would be shameful to her to administer an Island of which she took possession for making a model of good administration in the East, worse than Turkey.

If we compare the rights of the people of Cyprus, to those of the people of Candia, we find them much inferior, and a comparison in the administration of the two Islands would not be favorable for Cyprus.

In Candia the Legislative Council consists of natives, under the presidence of the Governor General, and it is elected by the people. In Cyprus, there are only three unofficial native members, not elected by the people, but appointed by the High Commissioner; and the native members can have on chance of being useful to their country, because the official members of the Legislative Council being more numerous, are always in majority.

In Candia the Greek language, as being that of the majority of the population, has been recognized as the officiall anguage of the Island. In Cyprus a confusion of languages exists, and chiefly in the Courts of Justice. If there are people who take a great interest in Sacred History, and want to have an idea of the confusion of languages in the Tour of Babel, let them visit our Courts of Justice.

Can any one say that the Cypriots who are under a liberal and civilized Government have more rights than the Candiotes, who are under Turkey? And can any one say that our Administration may serve as model of good Administration in the East? Certainly not. But of the Legislative Council and the necessary reforms which must be introduced in the Island, we shall speak later. Suffice it to say to day, that without the necessary reforms, no progress can be made in the Island.

Before finishing our observations, we think necessary to remark that the opinion of an individual can have ne great weight, and if a man says that all the officials of the Government of Cyprus are fools, it will be as great nonsense, as the one expressed by the unknown Greek Gentleman, who said that it is in the nature of the Greeks to be always discontend. We think the anonymous correspondent of "The Times" from Limassol, would have been much wiser, if he had not published such stupid opinions.

NICOSIA 11 November 1881.

VOX. POPULIS.

—o—